

denne Sag, thi det er ganske klart, at han hverken har tænkt over den eller søgt at sætte sig ind i den. Her er ikke Tale om, at Consulerne gennem denne Bestemmelse kunne faae en eneste Udgift; de behøve ikke at gjøre Andet, end de nu gjøre, at melde Sagen ind til Ministeriet, saa sørger Ministeriet for Resten; der behøves ingen Procuratorer i disse Sager, det er en Rettergangsmaade, som aldeles ingen Omkostninger medfører, hverken for den ene eller den anden Part, ibetmindste ikke i de almindelige Tilfælde. Det kan jo være, at den, der bliver dømt til at betale Mulct, ogsaa kan komme til at betale enkelte Udgifter, som ere foranledigede ved samme, men der flyder ellers ingen Udgifter af Sagen, saa at ingen Consul kan beklage sig derover, og ligesaa lidt vil Negjeringen kunne have Noget imod at bruge dette Middel, som den allerede er henviist til at bruge ved Trdn. af 4de August 1824, og som det ligesaa godt kan benytte i dette Tilfælde som i alle andre.

Berg: Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) har foretaget en streng Kritik over dette Forslag. Man kunde jo omtrent vide, at den vilde komme, naar det ærede Medlem vilde tale, thi det er jo meget almindeligt, at naar det ærede Medlem ikke er for et Forslag, saa er det baade upassende og usømmeligt. Jeg vil gjerne indrømme, at det ikke er heldigt, at Principforslag fremkomme til 3die Behandling. Om man endog saa havde brugt det Udtryk, at det var mindre sømmeligt, skulde jeg have taget derimod, men jeg siger, at det er endnu usømmeligere for en Repræsentant at lade et Lovforslag gaae igjennem ved tredje Behandling, hvis Grundtanke han ikke kan billige, saalænge han kan have Haab om at faae det forandret. Det er derfor, jeg er gaaet ud, naar jeg i Forening med nogle Venner har stillet Forslaget. Det ærede Medlem stiller meget strenge Fordringer til Medlemmer af dette Thing, for at de kunne stille Forslag i denne Slags Sager. Han har gjort Fordring paa, at de skulde kunne fremlægge Rister — thi det er egentlig hans Tanke — over, hvilke Indtægter vore Consulere i de forskellige Havne i Europa have, men saadanne

Rister existere slet ikke. Vi skulde kunne vise, hvilke Indtægter de have haft, og hvilke de herefter ville faae, hvorledes f. Ex. de Havne, der nu repræsenteres, ville blive besøgte, efterat vort Forslag er vedtaget, thi deraf afhænger jo deres Indtægter. Det er jo dog ganske umuligt for os at kunne afgjøre. Havne, som de danske Skibe maastee hidtil meget lidt have besøgt, kunne i Fremtiden blive besøgte meget betydeligt, og da ville ogsaa Consulernes Indtægter voxe. Hvorledes skulde det kunne forlanges af os, som ingen Autoritet er i stand til at kunne godtgjøre? Hvorledes skulde det kunne forlanges af os at godtgjøre, hvorledes Fragtfarten i de forskjellige Havne i Europa vil stille sig, efterat dette Lovforslag er vedtaget? Jeg har anført Grossererersocietetets Dom over Gebyrerne for Consulere i andre Lande, jeg har oplæst et Par Linier om denne Sag, og jeg har nævnt, hvilke handelskyndige Mænd der have underskrevet denne Skrivelse. De have selvfølgelig maattet forhandle dette indbyrdes, og Bestyrelsen for Storhandlerforeningen i Kjøbenhavn, for at udtrykke det paa bedre Dansk, end det sædvanlig skeer, maa have undersøgt det, inden de underskrevne Skrivelsen til Udenrigsministeriet om at forelægge dette Lovforslag; det er ikke hen i Veir og Vind, at de sige, at vore Consulatsgebyrer ere høiere end andre Landes, de have naturligviis haft liggende for sig Optegnelser fra andre Lande og ere derved komne til dette Resultat; det vilde være fornærmeligt at troe Andet. Vi behøve derfor ikke at fremføre specielt Beviis fra andre Lande for, at det forholder sig saa, naar vi kunne fremlægge gyldigt Vidnesbyrd og Attester fra saadanne Mænd, som jeg har tilladt mig at nævne. Naar vi ikke skulde have den Tillid til disse Mænd, der have foranlediget, at det ene Forslag efter det andet fremkommer her i Thinget, saa veed jeg ikke, hvorledes man overhovedet skulde kunne tillægge Forslag, der vore modtagne fra saadanne Selskabers Side, nogen som helst Betydning. At det ærede Medlem finder Forslaget lidet overveiet, og at det er længe siden, han faae et Forslag saa daarlig affattet o. s. v., det er Ord, vi høre om ethvert Forslag, som det ærede Medlem ikke har affattet, og hvis Indhold han ikke billiger, saa